

1 MAYIS 1977 SONRASINDA HAK-IŞ

Aydınlık Gazetesi, 21 Mayıs 2012

Yıldırım Koç

Tarihçinin görevi, başkalarının unuttuğunu veya unutturmak istediğini hatırlamak ve hatırlatmaktır.

Geçmişte yaşananlar hatırlanırsa, bugün çeşitli konularda tavır almak zorunda kalan kişi ve kuruluşlar, bunların kayda geçirileceğini ve ilerde bir gün karşlarına çıkacağını bilirlerse, günü kurtarmak yerine namuslarını kurtarmayı tercih edebilirler.

Diğer taraftan, kişilerin ve örgütlerin görüşleri ve anlayışları da değişebilir. Bu değişiklik bir çıkar hesabına dayalı değilse, saygı duyulacak bir tavidir. Çıkar hesabına dayalıysa veya göstermelikse, ayıptır.

Hak-İş ve Memur-Sen bu yıl 1 Mayıs'ı Ankara'da Tandoğan'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in konuşmacı olarak yer aldığı bir mitingle kutladı.

Tarihçiler bu 1 Mayıs'ı unutmayacaklar ve AKP iktidardan gittikten sonra Hak-İş ve Memur-Sen'e hatırlatacaklardır.

Örnek olarak, Hak-İş'in 1977 yılındaki tavrını hatırlatalım.

1 Mayıs 1977 sonrasında hedef saptıran örgütlerden biri de Hak-İş'ti.

Hak-İş 1989 yılında 1 Mayıs konusundaki tavrını değiştirdi. Sınıf kimliğini öne çıkarmasa bile 1 Mayıs kutlamalarına katıldı. 1992 yılında Türk-İş, DİSK ve Hak-İş'in Ankara'da Karayolları Gn.Md. salonunda 1 Mayıs'ı birlikte kutlamaları önemli bir adımdı.

Ancak Hak-İş'in 1977 yılında bu konudaki değerlendirmeleri unutulmamalıdır.

"1977 mayısı, yine İstanbul'da Taksim Meydanında ve gayet kanlı bir şekilde tes'id edildi. Allah korkusu kalblerinde yer etmemiş, insâf, merhamet nedir bilmiyen Sovyetçi komünist Yahudi uşakları ile maocu komünist Yahudi uşaklarının birbirlerine ateş açmaları üzerine paniğe kapılan nümayişçilerden 50 kadarı hayatını kaybetti. Mevcut Yahudi güdümlü liberalo-kapitalist nizam öylesine müdhîş bir hıyânet içindedir ki bu büyük katliama rağmen tek bir mes'ûl tesbit edilip tecziye edilmiş değildir. Ve nümâyîş tertibleyicileri o kadar tüyler ürpertici bir ihanet içindedirler ki, onların başı, dünyanın en bedbaht, en büyük mezalim ve katliamlara, işkencelere uğramış işçileri olan ve Yahudiye köle edilmiş bulunan Komünist memleket işçileri hakkında, nümâyîş sırasında şöyle diyebilmişdir: 'Bugün kendi düzenlerini kurmuş olmanın büyük sevinci içinde, Sovyet, Bulgar, Vietnamlı ve diğer sosyalist ülkelerin emekçilerinin sevincini paylaşıyoruz.'

"1 Mayısın guya işçi bayramı olarak tes'id edilmesi mer'i kanunlara mugayir olduğu, Komünizm gayr-i kanuni olup 1 Mayısın işçi bayramı olarak tes'idi de Komünizmin alâmeti farikası sıfatıyla memnû bulunmak icab ettiği halde, ne Hükümet, ne de adlî merciler 1 Mayısılara karşı en küçük bir mani olma tebebbüsünde ve takibatta bulunmaktadırlar.

"HAK-İŞ camiası ve bütün Türk işçileri 1 Mayıs Yahudi Bayramını lanetlemekte ve 1 Mayıs'da hiçbir hâl-ü kârda bayram yapılmamasını, 1 Mayısın tatil günü olmamasını istemektedir.

"HAK-İŞ ve bütün Türk işçileri, 1 Mayıs'ın Beynelakvâm Yahudiliğinin ve onun hempalarının şenlik, şirketlik, azgınlık ve zafer günü olmaması için elinden geleni yapmaya kararlıdır.

"Bundan böyle 1 Mayıs'da hiçbir bayramın yapılmaması için her hak kullanılacaktır.

"Yahudiliğinin Komünizm vasıtasıyla işçilerimizi istismar etmesinin ve şeni emellerine alet etmesinin önüne er geç mutlaka geçilecektir.

"Bütün Milletimizi bir kere daha ikaz ediyor, muazzam Yahudi tehlikesine karşı uyanmaya, derlenip toparlanmaya ve ona yekvucûd halde karşı koymaya davet ediyoruz!

"Nihai zafer Yahudiliğinin değil, Hak Davaya inananların olacaktır!" (Hak-İş, 2. Genel Kurula Sunulan Faaliyet Raporu, İst., 1979, s.36-37.)